

ΕΤΟΣ 68ον

8 Μαρτίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3484)

Ο ΡΑΒΒΙ

Ένα από τα πιο όμορφα προσωνύμια που απέδωσαν στον Χριστό και οι μαθητές του και οι άνθρωποι που τον άκουγαν είναι το «Ραββί», δηλαδή το «Διδάσκαλε». Μάλιστα, το προσωνύμιο αυτό συνοδεύεται και από όμολογία πίστης σ' αυτόν και την αποστολή του: «Ραββί, σύ εί ο υίός του Θεού, σύ εί ο βασιλεύς του 'Ισραήλ» (Ιωάν. 1,50), δηλαδή, Διδάσκαλε, έσύ είσαι ο υίός του Θεού, έσύ είσαι ο βασιλιάς του 'Ισραήλ. 'Ο Χριστός είναι διδάσκαλος, είναι υίός του Θεού, δηλαδή Θεός ο ίδιος, και βασιλιάς του 'Ισραήλ, βασιλιάς όλης της ανθρωπότητας, καθώς σύμφωνα με τή διαθήκη, τήν υπόσχεση του Θεού στον Άβραάμ, οι απόγονοί του θά βασιλέψουν στην οικουμένη. Αυτές τής τρεις ιδιότητες του Κυρίου τής διασώζει ή Έκκλησία στους αιώνες και μάς τής υπενθυμίζει.

‘Ο Χριστός ως διδάσκαλος

‘Ο Χριστός ήταν «ραββί», διδάσκαλος όχι μόνο των μαθητών του, αλλά και όλου του κόσμου, διότι ή διδασκαλία ήταν ή ίδια ή αποστολή του. Ήρθε όμως για να μάς δώσει όχι άπλως γνώσεις για τον Θεό, αλλά τον ίδιο του τον έαυτό. Συνήθως οι άνθρωποι που έχουν τό χάρισμα ή τήν ιδιότητα του δασκάλου, διδάσκουν μέ βάση τής γνώσεις, τήν κατάρτιση, τό όραμα ζωής τους. 'Ο Χριστός όμως δέν αξιοποίησε άπλως τον νόμο και τούς προφήτες, τήν παράδοση δηλαδή των ανθρώπων. Είναι «ραββί» διαφορετικός, διότι διδάσκει αυτό που ο ίδιος είναι· τήν όδό του Θεού, τον τρόπο τής Βασιλείας, τή συνάντηση και τήν κοινωνία δι' αυτού μέ τον Πατέρα και τό Άγιο Πνεύμα. 'Ο Χριστός είναι «ραββί» μοναδικός, διότι είναι ο ίδιος ο διδάσκων και ταυτόχρονα ο ίδιος τό περιεχόμενο τής διδασκαλίας του. Είναι «ραββί» ανεπανάληπτος!

Άποσπασματική ή κατά κόσμον σοφία

Οί άνθρωποι στους αιώνες ακολουθούμε διδασκάλους, ιδεολόγους,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. α' 44-52)

«Έρχου και ἴδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, ἐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκῆην, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

φιλοσόφους, ἐκπροσώπους θρησκειῶν καὶ πολιτισμικῶν ρευμάτων. Ἡ διδασκαλία ὁμως τῶν σοφῶν τοῦ αἰῶνος τούτου μᾶς βοηθᾶ νά δοῦμε ἀποσπασματικά πτυχές τῆς ζωῆς: τὴν οἰκονομία, τὴν ποιότητα ζωῆς, τὴ γνώση, τὴν ἐπιστήμη. Ἡ μαθητεία κοντά τους, σημαντικὴ ἀσυζητητί, στὴν καλύτερη περίπτωση μᾶς βοηθᾶ νά φωτίσουμε πολλὰ ἀπὸ τὰ «πῶς» καὶ «γιατί» τοῦ κόσμου τούτου. Μᾶς ἐξασφαλίζει μιὰ σχετικὴ ποιότητα ζωῆς, διότι ξέρουμε ποῦ πρέπει νά ἐπενδύσουμε καὶ ποῦ ὄχι. Δικαιολογεῖ ὁμως τὰ πάθη μας, τὴν ἄρνησή μας νά δοῦμε τὴ ζωὴ στὴν προοπτικὴ τῆς ἄσκησης, τῆς ἐξόδου ἀπὸ τό ἐγώ μας καὶ τῆς συνάντησης μέ τὸν πλησίον μας. Δημιουργεῖ τὴν ψευδαίσθηση ὅτι ἔχουμε χρόνο ἢ ὅτι ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνικὴ θά μᾶς ἐξασφαλίσουν παράταση ζωῆς, θά ἀναστείλουν τὸν θάνατο γιὰ λογαριασμό μας. Κάποτε μᾶς πείθει γιὰ τὸν ἐκμηδενισμό τῆς ὑπαρξῆς μας, ἐφόσον οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου δέν πιστεύουν σέ Θεό καὶ αἰωνιότητα.

Ἡ Ἐκκλησία διαφυλάττει τὸν Χριστό

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ὁμως διαφυλάττει τὴ μοναδικότητα, τὴ διαφορετικότητα καὶ τὸ ἀνεπανάληπτο τοῦ Κυρίου μας ὡς «ραββί». Μᾶς καλεῖ στὸν τρόπο τῆς πίστεως, στὴ συνάντηση τῆς θείας Εὐχαριστίας, στὴν ἀγάπη, στὴν ἄσκηση, στὴ μετάνοια, γιὰ νά γίνουμε μέ τὴ σειρά μας

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νά μεταβῆ εἰς τήν Γαλιλαίαν καί βρῖσκει τόν Φίλιππον καί τοῦ λέγει, «Ἀκολουθήσέ με». Κατήγετο δέ ὁ Φίλιππος ἀπό τήν Βηθσαϊδά, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καί τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τόν Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διά τόν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τόν νόμον καί οἱ Προφῆται, τόν Ἰησοῦν, τόν υἱόν τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ναζαρέτ». Καί ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπό τήν Ναζαρέτ νά προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἐλα νά ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τόν Ναθαναήλ νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν καί εἶπε, «Νά ἕνας ἀληθινός Ἰσραηλίτης, εἰς τόν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπό ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νά εἶσαι κάτω ἀπό τή συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπό τή συκιά, πιστεύεις; Θά ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπό αὐτά». Καί προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπό τώρα θά βλέπετε τόν οὐρανόν ἀνοιγμένον καί τούς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καί νά κατεβαίνουν πρὸς τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀεμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

μαθητές τοῦ Κυρίου. Νά ἀφήσουμε τόν ἴδιο νά εἰσέλθει στήν καρδιά μας. Νά ἀκούσουμε τόν λόγο του, νά τόν μελετήσουμε καί νά τόν κάνομε πράξη στή ζωή μας. Καί νά ἔχουμε ὡς προτεραιότητα στή ζωή μας τό θεανδρικό του πρόσωπο καί τή σχέση μας μαζί του.

Ὁ Χριστός δίνει πληρότητα νοήματος, ἀπαντήσεις σέ κάθε «γιατί;», σέ κάθε «πῶς;» τοῦ κόσμου, ἀκόμη κι ἂν ἡ ἀπάντηση κάποτε χρειάζεται τήν ὑπομονή τῆς σιωπῆς. Ὁ Χριστός δέν ἀρνεῖται τόν κόσμο, ἀλλά τό πνεῦμα τοῦ πονηροῦ, τό ὁποῖο ἐνυπάρχει σ' αὐτόν. Δέν ἀρνεῖται τίς ἀνθρώπινες σχέσεις, ἀλλά τήν ἀπολυτοποίησή τους, τήν πρόταξη τῆς ἀγάπης γιά τούς ἰδίους καί τούς οικείους σέ σχέση μέ τήν ἀγάπη γιά ὅλους καί γιά τόν Θεό. Δέν ἀρνεῖται τά κοσμικά σχήματα, ἀλλά τή θεοποίησή τους. Δέν ἀρνεῖται τίς ἀνθρώπινες ἀνάγκες, ἀλλά τή μετατροπή τοῦ ἀνθρώπου σέ θηρευτή τοῦ ἄρτου, τῆς ἡδονῆς, τῆς ὑπερφηφάνειας καί τῆς κενοδοξίας.

Στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία βρῖσκουμε τήν αὐθεντικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ἀκέραιη καί ἀκαινοτόμητη καί τήν ἴδια στιγμή τή διδασκαλία του ἀνόθευτη. Καί γι' αὐτό ὅταν γιορτάζουμε τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας τήν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν εἰκόνων, δίνουμε συνεχῶς τήν ὑπόσχεση ὅτι ὁ Κύριος ὡς ὁ διδάσκαλος τῶν καρδιῶν καί τῆς ζωῆς μας θά εἶναι αὐτός πού ἀναζητοῦμε γιά νά τόν ζήσουμε καί νά τόν μεταδώσουμε στους ἐπόμενους. Ὅτι θά παλέψουμε νά εἶμαστε συνεχιστές τοῦ

8 Μαρτίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Ανάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων (843). Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου
Νικομηδείας († 842-5), Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α΄ αἰ.).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Μαρτίου, Β΄ Νηστεῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).

Ἀπόστολος: Ἑβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.

ἔργου του. Ἔχουμε τὴ βεβαιότητα τῆς ὑπόσχεσής του, ὅπως αὐτὴ ἀπο-
τυπώνεται στὴν τελευταία ἐπὶ γῆς διδασκαλία του, ὅτι θὰ εἶναι μαζί μας
«πάσας τὰς ἡμέρας» (Ματθ. 28,20). Ἄς μὴν παρασυρόμαστε ἀπὸ τὸ
πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἄς τὸν ἀναζητοῦμε στὴν Ἐκκλησία!

π. Θ. Μ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μαρτυρία πίστεως καὶ ἐλπίδος

8 ἕως 14 Μαρτίου 2020

Τὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος μερμνᾶ γιὰ τὰ ἀκόλουθα:

- Διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα στὶς χώρες τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαῖο ἐπίδομα χηρῶν τῶν κοιμηθέντων ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαία ἐπιδότηση κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πού ἐργάζονται
ιεραποστολικά στὴν Ἀφρική καὶ τὴν Ἀσία.
- Ἱεραποστολικὸ Σεμινάριο: Θεολογία καὶ μεθοδολογία τῆς Ἱεραποστολῆς.
- «Πάντα τὰ Ἔθνη»: Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικὸ περιοδικό.

Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ συμπαράστασή σας στὸ ἱεραποστολικὸ μας ἔργο.

Ἀριθμὸς τραπεζικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης: 146/558074-94

Παρακαλοῦμε θερμά, μετὰ ἀπὸ ὅποιαδήποτε κατάθεση, νὰ ἐπικοινωνεῖτε
πάντοτε μὲ τὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στὰ τηλ. 210-7272313, 315, 316.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆ Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. διανέμεται δω-
ρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr